

VAATIMUSTEN TAAKKA

Mistä tulevat raskaat vaatimukset, joiden täyttäminen käy ylivoimaisen vaikeaksi? Usein kukaan ei ole esittänyt seurakunnan keskellä tällaista, saati sitten, että ne olisivat jotenkin seurakunnan yleinen linjaus. Onko vain niin, että oma mielikuvituksemme tekee jälleen tepposet, ja päässämme pyörittämme, mitä kummallisimpia ajatuksia?

Toisinaan saatamme hukata elävän, puhtaan ja ehyen uskon Jumalaamme ja alamme palvomaan mielemme maailmaa, pitäen arvossa vain omia mieliteitojamme. Tällainen epäjumalanpalvelus johtaa sielun kärsimyksiin, ja seuraava vaihe siitä on syyllisen etsiminen. Ja tunnetusti syyllinenhän on aina jokin muu, kuin itse.

Vaatimusten taakat johtuvat *armokemuksen puutteesta*. Seurakunnan keskellä saattaa vuosikymmenet olla keskeisenä teemana armo ja Jumalan ihmeellinen rakkaus syntisiä ihmisiä kohtaan, mutta silti joku aina herää, kuin unesta ja alkaa puhua ihmeellisestä ja uudesta armovaiikutuksesta. Tätä katsellessa, olen tullut siihen tulokseen, että oma sisäistämisokyky saattaa olla pahin vihollisemme. Ellei Jumalan Sana saa uskossa sulautua meihin, ei se kanna hedelmää.

"Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat." Hepr.4:2

Raamatun selkeä oppi vapaudesta on Jeesuksen tuoma todellinen vapaus. Se on päämäärä, joka on jokaisen Kristityn perintöoikeus - siis lupa elää todeksi. Kristuksen haavat ja runneltu ruumis edestämme on takuuhinta vapaudestamme, ja tämän todeksi elämisen jättäminen uskossa on väärin Kristusta ja Hänen sovitusyötään kohtaan.

"Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen." Gal.5:1

Usein sitova taho on oma mieleemme ja meitä kietova synti, josta emme tahotoisi tehdä parannusta. Saatamme rakastaa katkeruutta ja marttyyriin asemaa, ja toisaalta ylpeä mieleemme ei tahtoisi nöyryyä ja tunnustaen hyljätä syntisiä ajatuksiamme, asenteita ja tekojamme. Usein riipumme kiinni

kynsin ja hampain anteeksiantamattomuudessamme, emmekä ole valmiita astumaan täydelliseen vapauteen Kristuksen kanssa.

"Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Joh.8:36

Onko Jumalan Karitsa saanut ottaa sinun kohdallasi pois maailman synnin? - Niin, että sait omat syntisi anteeksi ja sait heittää sydämeäsi pois myös muiden tekemät synnit? Miksi kantaisit taakkanasi toisten tekoja? *Eikö Kristus kuollut heidänkin tähtensä? Emmekö kaikki ole kuitenkin yhtä syntisiä?* Miksi Kristuksen armo ei kuuluisi jokaiselle ihmiselle, joka Hänet ottaa vastaan?

Yksi taakoittava tekijä on *katumusharjoitukset*. Se on, ettei kykene täysin luottamaan täytettyyn Golgatan työhön - jumalisen suunnitelmana ja tarkoituksena, vaan tahtoisii siihen ikään kuin lisätä oman osuutensa. Kuitenkin Raamatun selkeä opetus on se, että uskoessamme Jeesukseen, saamme synnit anteeksi. Sen tähden meidän ei tule pitää kiinni synneistämme - niin itsemme, kuin toinen toisemmekaan kohdalla. On syytä kylvää vapautuksen sanomaa, sillä anteeksianto Jumalan armosuunnitelmana synnyttää keskellemme sellaista vapautta, että jokaisen on siinä hyvä olla. Sinäkin voit olla osallinen juuri tähän *vapaustaisteluun*:

"Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." Matt.18:17

Toisen ihmisen *vapauteen päästämisessä* on myös se etu, että siinä saa myös itse vapauden hirvittävästä kahleesta. Nimittäin Jeesus opetti meitä, että ellemme me anna toisillemme anteeksi, ei taivaallinen Isämmekään anna meidän rikkomuksiamme anteeksi. (Matt.6:14-15) Vapaus on siis ympäröivä olotila, joka koskettaa jokaista.

Toisinaan saatamme rakastaa *vihamielisyyttä* ja toisten *synneillä mäsäämistä*. Se tunne valtaa uskovaisinkin, ellei valvo ja päästä pahasta irti. Kun tällainen tulee elämän tavaksi, lopulta tuo syntinen tapa ajatella on kietoutunut niin tiukasti sydämeen, että siitä on miltei mahdottomuus päästä irti. Synti ja pahuus pitäisi olla

kaukana meidän sydämistämme, koska se sitten omaa pahuuttamme, tai toisten ilkeyttä.

"Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää." Ps.101:4

Nämä sanat on syytä poimia jokapäiväiseen rukouselämään - ihan vain päämääränä elää todeksi Kristuksen tuomaa vapautta. Sehän ei tarkoita, että synninteko olisi kenenkään kohdalla luvallista, vaan sitä, että jokainen katuva ja Jeesuksen puoleen kääntyvä saa syntinsä anteeksi. Kun nurjuus ja väärämielisyys väistävät sydämeä, tilalle tulee kyllä paljon parempaa. Sen hedelmän huomaa nopeasti elämän ja vaikutusalojen sisällä. Toisinaan uskonelämä on ojentautumista jumalista hyvää kohti, tarttuen ja maistaen, miten hyvä on Herra! Kuinka hyvät ovatkaan Hänen ajatuksensa - kaiketta meidän syntisyydestämme huolimatta!

Vaatimusten taakan alta voit päästä vapauteen Kristuksen tuoman armon avulla. Anna anteeksi, niin sinä saat anteeksi. Siunaa ja rukoile vihollisten puolesta, niin tulet itse siunatuksi! Jumala tahtoo viedä meitä paikalle, jossa voisimme armahtaa toisia ihmisiä niin, kuin Hän on armahtanut rakastaen meitä itseämme.

Toisinaan taakkamme muodostuvat omista synneistämme. Meitä kaduttaa ja surettaa lankeemuksemme ja heikkoutemme, mutta siihenkin on ainut ja voimallinen lääke Kristuksen haavoissa. Jeesus on **varsinkin uskovien vapahtaja** (1.Tim.4:10), ja se tarkoittaa sinua ja minua! Saamme olla vapautetut Hänen kuulemansa ja ylönousemuksensa kautta! Hän on voittanut synninvallan, Hän on voittanut kaiken pimeyden! Siksi minäkin saan sanoutua irti kaikista synneistäni **Jeesuksen nimessä**. Tämä on meidän osuutemme Kristuksessa, - ja uskoessasi Häneen, sinun syntisi ovat anteeksiannetut!

Tule siis pois taakkasi ja vaatimustesi alta! Elä todeksi Kristuksen tuomaa vapautta, syyttävätpä sinua *Saatana, toiset ihmiset, tai omatuntosi*. Anna Jeesuksen Veren huuhtoa kaikki syntisi pois ja elä Hänessä ja Hänen tuomassa vapaudessa - kiinnittäen katseesi joka hetki Hänen ihmeellisiin kasvoihinsa. Siinä sinäkin saat muuttua Hänen kaltaiseksi.

"Mutta me kaikki, jotka peittäimättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki." 2.Kor.3:18

